

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

**Неділько М.Г., студент*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Прийняття рішення є однією з основних функцій у менеджменті, адже за його допомогою функціонує будь-яке підприємство. Основою рішення є його продуманість та чіткість.

Прийняття рішень в організації являє собою свідомий вибір з наявних варіантів або альтернатив напрямку дій, що скорочують розрив між сьогоденням і майбутнім бажаним станом організації. Сам процес прийняття рішень включає безліч різних елементів, але неодмінно в ньому присутні такі елементи, як проблеми, цілі, альтернативи і рішення. Даний процес лежить в основі планування діяльності організації, тому що план — це набір рішень по розміщенню ресурсів і напрямків їх використання для досягнення цілей організації. Прийняття рішень - це "центр", навколо якого обертається життя організації. Рішення можна розглядати як продукт управлінської праці, а його прийняття - як процес, що веде до появи цього продукту.

Управлінські рішення класифікуються за такими ознаками:

- 1) За сферою охоплення чи масштабом можливих наслідків:
 - загальні (прямо чи опосередковано стосуються цієї організації);
 - часткові (торкаються лише деяких структурних підрозділів, певних відділів та служб).
- 2) За тривалістю дії:
 - перспективні, стратегічні(їх наслідки виявляються згодом, у майбутньому);
 - поточні, оперативні(спроможні активно та негайно вплинути на розвиток ситуації).
- 3) За рівнем прийняття:
 - на вищому рівні;
 - на середньому рівні;
 - на нижчому рівні;
- 4) За характером розв'язуваних завдань:

* Науковий керівник - Бобловський О.Ю., доцент

— програмовані (це чіткий набір послідовних кроків, що сприяють вирішенню проблеми);

— не програмовані (передбачають слабку структуру, що зумовлена браком інформації та відсутністю цілей або завдань);

— компромісні (нейтральне чи тимчасове рішення проблеми, що умовно задовольняє всі сторони, які беруть участь у конфлікті);

5) За способами прийняття:

— одноособові (приймаються менеджерами всіх рівнів);

— колегіальні (розробляє та пропонує група фахівців, а ухвалює відповідальний менеджер чи кілька адміністраторів);

— колективні (приймаються загальними зборами на основі більшості голосів).

6) За способом обґрунтування:

— інтуїтивні (засновані на відчутті того, що вибір правильний набутого досвіду, аналізу ситуації, врахування сил та суб'єктів впливу, передбачення майбутніх змін);

— засновані на суб'єктивних судженнях (думках, міркуваннях, висновках);

— раціональні рішення.

Оптимізація рішення - це процес перебору безлічі факторів, що впливають на результат. Оптимальне рішення - це вибір за яким-небудь критерієм оптимізації найбільш ефективного з усіх альтернативних варіантів рішення. Оскільки процес оптимізації дорогий, то її доцільно застосовувати при вирішенні стратегічних і тактичних завдань.

Фактори, які впливають на процес прийняття управлінських рішень:

— особисті якості менеджера;

— поведінка менеджера;

— середовище прийняття рішення;

— взаємозалежність рішень;

— очікування можливих негативних наслідків;

— можливість застосування сучасних технічних засобів;

— наявність ефективних комунікацій.

Згідно з положенням американського менеджменту наука управління як механізм оптимізації рішень може реалізовуватись з допомогою наступних підходів:

1. Застосування наукового методу.

2. Використання системної орієнтації.

3. Застосування моделей.

Науковий метод оптимізації управлінських рішень передбачає застосування певних кроків у дослідженні прийняття рішень, а саме: пошук інформації, яка має відношення до проблеми, аналіз зібраної інформації, формування гіпотези, перевірка гіпотези – підтвердження достовірності, реалізація проблеми.

Системна орієнтація в процесі оптимізації рішень базується на тому, що організація є відкритою системою, яка складається з взаємопов'язаних частин.

В процесі своєї діяльності (перетворення) організація обробляє входи (ресурси, інформацію тощо), перетворюючи їх в продукцію, послуги, прибуток та ін. На основі вивчення цього процесу і здійснюється підбір найбільш ефективного варіанту рішення.

Використання моделей дозволяє приймати рішення, при обґрунтуванні яких враховуються всі фактори і альтернативи, що виникають в складних умовах виробничо-господарської діяльності. Тому моделювання розглядається як найефективніший спосіб оптимізації управлінських рішень.

Підсумовуючи усе вище сказане слід зазначити, що процес прийняття управлінського рішення дуже складний і цікавий. Враховуючи, що 70 % успіху залежить від прийнятого управлінського рішення, то значення останнього у цілому процесі управління важко переоцінити.

РОЗВИТОК ІНВЕСТУВАННЯ АГРОПРОМИСЛОВИХ КОМПЛЕКСІВ

***Неділько М.Г., Морока Ю.О., студенти*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Важливим ресурсом економічного розвитку для більшості галузей народного господарства є інвестування. Метою політики у сфері інвестування агропромислового комплексу має стати створення сучасної системи державного регулювання, яка б підвищила інвестиційну привабливість економіки та забезпечила потужні мотивації як резидентів так і нерезидентів щодо вкладення коштів у

* Науковий керівник – Зайка С.О., ст. викладач